

بررسی اختلالات اسکلتی - عضلانی در دندانپزشکان

دکتر ابراهیم نصیری^۱، سمیه آذرنیا^۲، سمیه شعبانی^۳، پژمان کیانی^۴

۱. دانشیار دانشکده آناتومی دانشگاه علوم پزشکی گیلان

۲. کارشناس ارشد فیزیوتراپی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان

۳. کارشناس ارشد تحقیقات آموزشی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان

۴. کارشناس ارشد MRI، دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی گیلان

azarnia.pt.82@gmail.com

مقدمه: دندانپزشکان به دلیل شرایط کاری خود، بیشتر در معرض اختلالات عضلانی اسکلتی و دردهای مزمن ناشی از می باشند. این مطالعه به منظور بررسی شیوع و علل ایجاد اختلالات عضلانی اسکلتی در دندانپزشکان عمومی شهر رشت انجام شد. مواد و روش کار: مطالعه توصیفی-تحلیلی به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انجام شد. داده‌ها با استفاده از پرسشنامه استاندارد نوردیک که حاوی پرسشهایی در رابطه با ویژگی‌های فردی، سابقه کار، توجه به اصول صحیح ارگونومی حین کار و سابقه بیماریها بود، توسط ۹۹ نفر از دندانپزشکان شهر رشت تکمیل گردید. بعد از ورود اطلاعات در نرم افزار SPSS19، با استفاده از آزمون آماری کاسکور و تحلیل رگرسیون چند گانه مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

نتایج: بیشترین اختلالات عضلانی-اسکلتی، طی ۷ روز، ۱۲ ماه و به دنبال آن منع شدن از فعالیت، طی یکسال گذشته، گردن ۹۸/۸٪ مچ دست و بالای کمر (۹۶/۶٪)، آرنج و شانه (۹۸/۵٪) بود. بین ویژگی‌های فردی، سابقه کار و عدم توجه به اصول صحیح ارگونومی حین کار با بروز اختلالات عضلانی اسکلتی، تنها الگوی کار نامناسب با ایجاد درد در تمام اندامها، ارتباط معناداری داشت ($P < 0/05$). در بقیه موارد این ارتباط متنوع بود. نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد بیشتر اختلالات عضلانی اسکلتی به دلیل عدم توجه به اصول صحیح ارگونومی در حین کار حادث شده بود، که مسئله نیازمند اقدامات اصلاحی با اولویت برنامه‌های آموزشی می باشد.

کلمات کلیدی: اختلالات عضلانی - اسکلتی - دندانپزشکان - وضعیت کاری